

РЕШЕНИЕ

№ 12112

гр. София, 27.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 09.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **13603** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. Х. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., против Решение № 5545/02.12.25г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет. В жалбата се сочи, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. С оглед гореизложеното, жалбоподателят моли да бъде отменено обжалваното решение със законните последици от това.

В с.з. Жалбоподателя М. Х. А. А., редовно призван не се явява и не се представлява.

Ответникът – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при Министерски съвет, чрез представителя си в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена.

СГП, уведомена, не взема становище по жалбата.

От фактическа страна следното:

Подадена е молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ОК-2473/26.08.2025 г. на РПЦ - С. до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС) от М. Х. А. А., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни първоначално са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В хода на производството чужденецът е представил фотокопие на преписка за актуално състояние на гражданин, издадена от С..

М. Х. А. А. заявява, че е напуснал С. на 16.08.2025 г., преминал е нелегално в Т. в група от непознати лица, където е останал за период от един ден, след което три дни е пътувал и е преминал нелегално на българска територия на 22 август 2025 г. в група от 10- 15 лица.

Чуждият гражданин посочва, че се е предал лично, ползвайки услугите на адвокат. Посочва, че е избрал Б. за своя крайна цел, тъй като в страната има негови приятели и познати.

Молителят посочва, че той е с етнически произход - арабин и е мюсюлманин - сунит по религия. Молителят изрично посочва, че не е имал проблеми в С. или в друга държава във връзка с етноса или с религията му.

Молителят разказва, че в С. е живял в [населено място] Ал З., общ. А., обл. Х., като посочва, че селото се намира на 45 мин - 1 час път с кола от [населено място].

М. Х. А. А. пояснява, че когато е напуснал С. селото му е било под контрола на новия сирийски режим, като преди това, контрол са имали силите на режима на Б. А..

Сирийският гражданин заявява, че не е женен и няма деца и че родителите му се намират в Л., като същите са заминали нелегално за Л. през месец юли 2025 г. заедно с най-малкия му брат - А.. Молителят допълва, че негови по-големи братя се намират в Л. - Н., заминал през 2017 г., А. (А.), през 2013 г., както и негови братя са в Й. - А. и А., заминали през 2013 г. и М., заминал през 2014 г. Посочва, че всички негови близки пребивават легално, като документите за пребиваване на родителите му все още не са готови, те чакат паспортите им да станат готови, и легално ще пребивават.

Молителят посочва, че не е служил в армията, не притежава военно обучение и не е бил участник във военни действия. Заявява, че не е бил член на въоръжени групировки. Посочва, че при стария режим не е подлежал на военна служба, като допълва, че понастоящем военната служба в страната е премахната. Допълва и че от страна на новото правителство мобилизират момчета, за да нападат алауитите, друзите и кюрдите, като това е неофициално. Чужденецът заявява, че не е получавал призовки или повиквателни нито от страна на редовната армия, нито от новото правителство и не е бил търсен за служба от ничия страна.

Молителят посочва, че не е имал проблеми с властите - нито със стария режим, нито с новото

правителство, в страната му по произход.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за закрила с причини от личен, семеен и криминален характер. Молителят обобщава, че е напуснал С. поради наличието на вражда с друго племе, и защото, по думите му, не може да живее в С. поради наличието на напрежение между различните религии и секти в С., посочвайки, че сунити, шиити и други не могат да съжителстват заедно, за разлика от Б., където всички съжителстват заедно.

Чуждият гражданин разказва, че е имал проблеми с племе, което е имало враждебни отношения с неговото племе, като става дума за стара вражда. Посочва, че друго племе - което има вражда с неговото, е било извън страната, като след като е паднала властта на Б. А., от племето са се върнали в С.. По същото време в С., за да види семейството, се е върнал и брат на молителя, който дотогава е бил в Л.. М. Х. А. А. твърди, че от противниковото племе са нападнали брат му и са щели да го убият. Допълва, че неговият брат, на име А., на 31 г., при самозащита, е убил един от тях и е избягал в Л.. След този случай, молителят и семейството му са се укривали около една седмица, след което семейството е напуснало за Л., а чуждият гражданин е отказал да напусне с тях за Л., като им е казал, че иска да напусне за европейска страна, и е тръгнал за Б..

На зададения въпрос дали чуждият гражданин лично е имал проблеми с представители на това племе, чужденецът отговаря, че лично не е имал проблеми с тях, но те са отправили заплаха към семейството му, че ще убият който и да хванат от тях в С.. Твърди, че сирийското правителство не се намесва в такъв тип проблеми от такъв характер.

В отговор на въпроса какво се е случило след убийството на член от другото племе след като брат му е убил негов член чужденецът разказва, че семейството му е заминало за Л., след като са се укривали една седмица с него в И.. Той самият е тръгнал към Б., а брат му се е върнал в Л.. Твърди, че хората от другото племе са изпратили заплаха към баща му, че когото и да хванат от семейството на молителя, ще го убият. Пояснява, че от племето са изпратили видеозапис със заплаха до баща му, когато същият е бил в Л.. Кандидатът за закрила посочва, че племето, с което враждуват се казва А., като проблемите не са с цялото племе, а с две семейства от племето - фамилиите Д. и А., като срещу тях враждуват семейството на молителя и семейството на чичо му. Сирийският гражданин разказва, че враждата продължава 15-20 години, като в хода на тази вражда живота си са изгубили двама братовчеди на молителя. Допълва, че преди този случай, негов братовчед е убил двама души от тяхното племе, като това е станало преди 12 или 13 години. Посочва, че тогава част от враждуващото племе е било извън С., а друго племе се е намесило за да смирят временно двете страни.

Относно това какво се е случило лично с М. Х. А. А. след събитията касаещи брат му, чужденецът заявява, че е избягал при приятел в И., където се е укривал около един месец, след което баща му се е свързал с трафикант, който да изведе чужденеца от С. в Т.. Молителят твърди, че хората от другото племе са дошли при трафиканта, когато молителят е бил в дома му, като са искали той да им бъде предаден. Молителят заявява, че е избягал от дома му.

В отговор на въпроса откъде от племето са знаели къде да го търсят, чуждият гражданин заявява, че те имат роднини в И..

На поставения въпрос защо е било нужно М. Х. А. А. да се укрива при положение, че описаното

събитие се е отнасяло до брат му, той отговаря, че при племената не съществува този факт, че братът е извършил нещо, и другият да не бъде наказан.

На последващ въпрос касаещ това, дали от страна на семейството му са уведомили властите, предвид заявлението, че се е касаело за самозащита, кандидатът за закрила отговаря, че властите не са били уведомени, защото са щели да кажат, че няма как да се намесват между две племена. Молителят твърди, че и преди са търсили властите за случая, при който братовчед му е бил убит - преди 10-12 години, като тогава са били казали, че няма да се намесват.

На поставения му въпрос дали от страна на враждуващото племе на уведомили властите, чужденецът потвърждава, че от другата уведомили властите, но чужденецът и семейството му не резултата. Твърди, че не знае какво са казали на властите, но от нег/ови роднини^V е чул, че хора от племето са уведомили властите, и властите са иј молителя, но там не е имало никой.

Във връзка със следващия зададен въпрос, а именно, че самият чужденец по-горе е заявил, че съгласно изказването му властите не се намесват в такива случаи, М. ХА/1УФ А. А. дава отговор, че от страна на властите са ходили за да разберат какъв е случая и как е станало. Твърди, че когато властите са били уведомени за братовчед му, са отишли при другото племе, след което са уведомили страната на молителя, че няма как да се намесват между две племена.

На въпрос дали има информация относно това какво се случва със семействата от другото племе, търсещият международна закрила посочва, че няма информация. Твърди, че са направили видеозапис и са го пратили на родителите му, като първият месец е изпратен един месец след като семейството е напуснало С., а последното видео е от 20 август 2025 г.

В отговор на въпроса какво се случва с брат му А., който е убил лицето от другото племе, М. Х. А. А. отговаря, че брат му е в Л. и живее нормално.

В отговор на въпроса защо в нито един момент чужденецът не е заминал при някой от братята си, молителят отговаря, че е бил непълнолетен и е нямал паспорт. Заявява, че е искал да дойде в Б. нелегално, и не е искал да ходи в страните, в които се намират близките му - Л. и Й.. Отговаря, че близките му са избрал ида отидат в тези страни, но той не е избрал това и не желае.

Във връзка с уточняващия въпрос относно това, че е заявил, че първото видео е изпратено един месец след като той и близките са напуснали С., но в началото на интервюто е заявил, че е напуснал С. на 16.08.2025 г. - много преди да мине един месец, чужденецът отговаря, че един месец след като семейството му е напуснало С. в края на месец юли или началото на август, той все още е бил в С.. Отново посочва, че не е искал да напусне с тях, защото е искал да замине за Европа.

Чуждият гражданин отговаря, че не е напуснал С. по-рано, включително и по време на войната, тъй като тогава го е нямало страха от отмъщение от страна на другото племе. Допълва, че е живял с родителите му, баща му е възрастен и страда от дископатия, а майка му също е възрастна. Твърди, че е останал за да им помага.

Относно положението по отношение на сигурността в населеното му място, чуждият гражданин посочва че част от хората от племето с което са врагове, са се присъединили към новото

правителство. Твърди, че когато са били там нищо не са им направили. Сирийският гражданин заявява, че след като новото правителство е поело властта не е имало въоръжени сблъсъци. Допълва, че селото им е далече от Х.. Посочва, че е налице сигурност, но по отношение на враждата им с другото племе, такава липсва.

На зададения му въпрос как точно от племето ще разберат къде в С. е той, чужденецът отговаря, че част от тях са се присъединили към новото правителство, и по този начин ще научат къде се намира.

Сирийският гражданин заявява, че не е получавал лични заплахи в С.. Заявява, че не е членувал в политически партии и организации, не е арестуван, съден или осъждан.

С Решение № 5545/02.12.25г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ. Решението е връчено на 04.12.2025 г. на чужденеца срещу подпис и при налично удостоверяване, че е запознат с текста на същото на език, който разбира, потвърдено с подписа на преводач. Жалбата срещу решението е депозирана на 17.12.2025 г. по описа на ДАБ при МС.

Правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 14-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 3 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - председателят на ДАБ при МС на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, производството за предоставяне на международна закрила е образувано с регистрирането на жалбоподателя като чужденец по подадена от него молба за международна закрила /чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 4, ал. 2 ЗУБ/. Изискано е становище от ДАНС съгласно чл. 58, ал. 10 ЗУБ. В действителност това становище е задължително за органа, който действа в условията на обвързана компетентност, но в случаите, в които се възразява да бъде предоставена международна закрила за чужденец, който представлява заплаха за националната сигурност. Подобно възражение не е обективизирано, но изрично е посочено, че следва да бъде предоставена закрила в Република Б. на лицето, в случай че то отговаря на условията на ЗУБ. Следователно, при произнасяне по постъпилата молба органът изследва именно наличието на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, обективизирано в оспорения акт. Проведено е интервю, в хода на което се

посочват от молителя факти и обстоятелства във връзка с подадената молба, като на същия е предоставена и възможност да даде подробни обяснения. По време на интервюто, проведено в присъствието на интервюиращия орган и преводач /чл. 63а, ал. 6 ЗУБ/ и удостоверено с подписите на същите /чл. 63а, ал. 9 ЗУБ/, е съставен протокол /чл. 63а, ал. 3 ЗУБ/, в който е отразено, че молителят е изложил всички причини, поради които е напуснал страната си и не желае да се върне в нея, като същият се е подписал и под изявлението, че текстът е преведен на разбираем за него език и не са съществували комуникативни пречки, както и, че добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него /чл. 63а, ал. 9 ЗУБ/.

Интервюиращият орган обективно и безпристрастно е изготвил становище, представено на Председателя на ДАБ за вземане на решение /чл. 74, ал. 1 ЗУБ/. Молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана от Председателя на ДАБ индивидуално, обективно и безпристрастно, извършена е преценка за предоставяне на статут на бежанец, разгледана е необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут /чл. 73 ЗУБ/. Взето е решение, с което на жалбоподателя се отказват статут на бежанец и хуманитарен статут /чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ/.

Формира се извод, че не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето и да представляват предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

На трето място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК/.

Извършена е от компетентния орган преценка на всички факти, сочени като осъществени от молителя, и писмените доказателства, представляващи административна преписка по издаването на акта, като е изследван въпросът следва ли да бъде предоставен статут на бежанец.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ, статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Без значение е обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването /чл. 8, ал. 2, изр. първо ЗУБ/. В конкретния случай чужденецът не е обосновал твърденията си за осъществено спрямо него преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1, във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост. Молителят не заявява да е преследван поради етническата си или религиозната си принадлежност в страната по произход. Не са заявени от него конкретни обстоятелства, от които да се направи извод, че самата принадлежност към етническата група е достатъчно основание за опасения от преследване. Същият не е бил и политически ангажиран, не е бил и арестуван, осъждан. Не може да се обуслови извод за осъществено спрямо молителя преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ или действия по преследване по смисъла на чл. 8, ал. 5 ЗУБ от някой от субектите по чл. 8, ал. 3 ЗУБ, при това в държавата му по произход.

Действително след напускане на държавата по произход са настъпили значими за политическата сцена и местното население събития, но от същите не може да се обосновават опасения от преследване конкретно за жалбоподателя. Липсват данни, че е извършена от чужденеца дейност след отпътуването му, която може да обоснове опасения от преследване. Действията на молителя изцяло и единствено са насочени към

получаване на международна закрила. В този смисъл неправилно жалбоподателят се позовава на чл. 8, ал. 6 ЗУБ. Нещо повече, той е напуснал С. заради войната, като въпреки това, видно от изявлението му и от приложението към регистрационния лист цялото му семейство е останало да живее в С.. Напускането на С., а впоследствие и на Т., е напълно оправдана житейска ситуация, но то е обусловено от причини от личен характер, а не от такива, предполагащи предоставяне на международна закрила.

Следва да се акцентира и върху изявленията на чужденеца, дадени пред интервюиращия орган, от които се обуславя извод, че доброволно, по собствено желание е напуснал С.. Молителят не изразява намерения за завръщане в С., въпреки че там се намира неговото семейство. Предвид това и доколкото лицето е преминало нелегално границата между Б. и Т., се налага извод, че нежеланието му да се върне в държавата по произход не е обосновано от причини за основателно опасение от преследване по смисъла на чл. 8, ал. 6 ЗУБ.

Доколкото не се установява да е осъществено спрямо жалбоподателя преследване, то не се изследва дали закрилата срещу него въобще може да бъде предоставена от държавата, партии или организации, включително международни организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия по смисъла на чл. 8, ал. 7 от ЗУБ. Доколкото не се установява да е осъществено спрямо жалбоподателя преследване, то не се изследва дали има част от държавата по произход, в която чужденецът да може сигурно и законно да пътува и да получи достъп, както и да се установи там по смисъла на чл. 8, ал. 8 ЗУБ.

Правилно е формиран от административния орган извод, че искането на чужденеца за предоставяне на международна закрила /статут на бежанец/ следва да бъде отхвърлено като неоснователно /чл. 75, ал. 1, т. 2 ЗУБ/.

Извършена е и преценка на всички факти, сочени като осъществени от молителя, и писмените доказателства, представляващи административна преписка по издаването на акта, относно въпроса следва ли да бъде предоставен хуманитарен статут.

Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Не се доказва в конкретния случай реална опасност от тежки посегателства спрямо чужденеца като изброените в чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изрично е заявено от молителя, че същият не е бил арестуван или осъждан в страната си по произход /чл. 9, ал. 1, т. 1 ЗУБ/. Не се установява, че той е бил подложен на посегателство /физическо или психическо/ по смисъла на чл. 3 „Забрана за изтезания“ от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ/. По отношение на предпоставките да се предостави хуманитарен статут съгласно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ бежанската история се изследва с оглед Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, по тълкуването и прилагането на член 15, буква „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно преценката за силата на степента на безогледно насилие. С т. 39 от решението на СЕС „се въвежда обратно пропорционална връзка между засягането на личните интереси на търсещия закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. Доколкото личната бежанска история на жалбоподателя се характеризира с липса на каквито и да били основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, то толкова по-висок би следвало да е интензитетът на безогледно насилие в страната

му“ /така вж. Решение по адм. дело № 6477/2020 г., IV отд. на ВАС/. Видно от оспореното решение, в страната по произход С. се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация, като следва да се вземе предвид влиянието на международни организации, ситуацията със сигурността е стабилна и не може да се говори за наличие на безогледно насилие. Към датата на подаване на молбата за закрила и проведеното интервю не са налице основания по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, поради което и оспореният акт е издаден с оглед фактическата обстановка, която е установена от административния орган. В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят не се яви в съдебно заседание, за да разкаже бежанската си история и да заяви по какъв начин тези нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност съгласно чл. 9, ал. 3 ЗУБ. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в бъдеще е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера, включително и доколкото семейството му остава да живее в С.. Предвид горното не се установява да е налице реална опасност от тежки посегателства спрямо жалбоподателя, следствие на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход /чл. 9, ал. 3 ЗУБ/. В този смисъл и Решение по адм. дело № 10324/2024 г. на ВАС, Трето отделение.

Не се установява, че оттеглянето от власт или свалянето на досегашния президент Б. Асат променя положението в С. в негативен аспект, доколкото от информацията от общодостъпни източници става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отношение, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Освен това, в някои медии се публикуват и материали за милиони сирийци, намиращи се извън страната си, които са изразили желание да се завърнат в родината си след свалянето на президента Б. А. и в тази връзка се очаква голям обратен миграционен поток в посока С., поради което и Т. е обявила отварянето на граничните си пунктове със С., за да осигури свободното завръщане в родината на желаещите да сторят това /вж. Б., 24 часа, Novini.Bg и др./. Появиха се новини за образуване опашки по границата между Т. и С. от сирийски бежанци, желаещи да се завърнат в родината си. Сред новинарския поток относно С. е и информация за това, че новият премиер на страната е отправил апел към сънародниците си да се завърнат в страната, като е обещал стабилност и спокойствие на сирийския народ, изтощен от продължила над 13 години война. Освен това, се съобщава /БНР, Факти.Бг и мн. други/ за редица страни, сред които САЩ, Великобритания, Франция, Т., Катар и др., които осъществяват контакти с новата власт, и, че предстои някои държави да отворят посолства в С., вкл. Италия, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появиха и данни, че Европейският съюз обсъжда спиране на санкциите срещу С., свързани с енергетиката и транспорта, че Министерството на отбраната на САЩ е започнало разработване на планове за изтегляне на всички американски войски от С., както и, че от страна на Т. е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, което ще бъде в интерес на всички в региона, за да се гарантира, че процесът на преход е приобщаващ и основан на върховенството на закона. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза, като Германия предвижда значителен бюджет за подпомагане, вкл. чрез агенции на ООН и неправителствени организации, за възобновяване на къщи и разчистване на отломки и развалини, вкл. и за осигуряване на краткосрочна работа на вътрешно разселени лица, за възстановяване на училищата, за осигуряване на психологическа и социална подкрепа за травмирани деца. За отношението на Т. спрямо С., коментирано по-горе, и влиянието ѝ на политическата сцена се съдържат данни в справката от 18.11.2025 г.

Горното се потвърждава и от представените справки от 17.11.2025г. и 23.01.26 г., изготвени от Дирекция

„Международна дейност“ при ДАБ при МС.

Не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочат справките, включително и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя характер, интензитет и териториален обхват като представляващи самостоятелно основание за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя, включително и с оглед неговата бежанска история. Налице са и данни, че закрилата срещу тежки посегателства може да бъде предоставена от държавата, партии или организации, включително международни организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия съгласно чл. 9, ал. 4 ЗУБ.

Ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна, поради което се следва неприложимост на разрешенията, дадени в решенията по дело С-465/07 и дело С-285/12 на СЕС. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

С оглед изложеното съдът намира, че правилно искането на чужденеца за предоставяне на международна закрила /хуманитарен статут/ е отхвърлено като неоснователно /чл. 75, ал. 1, т. 4 ЗУБ/.

Липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 ЗУБ, а именно – член от неговото семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от страна на жалбоподателя, въз основа на които да се опровергае горното твърдение.

Основание за предоставяне на хуманитарен статут не представлява тежката хуманитарна криза в С. и района, тъй като тази криза не попада в обхвата на понятието други причини от хуманитарен характер по чл. 9, ал. 8 ЗУБ. „Под „други причини от хуманитарен характер“ по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. В конкретния случай такива не се изтъкват“ /в т.см. Решение по адм. дело № 4725/2023 г. на ВАС/.

Предвид горното за жалбоподателя не е приложим принципът за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ.

Не се опровергава по делото, че Т., през която е преминал молителят, вече не попада в обхвата на понятието „трета сигурна страна“ по смисъла на § 1, т. 9 ДР ЗУБ.

Следва да се добави и, че жалбоподателят доброволно е напуснал С., за да се засели другаде, от желание за промяна и причини от личен характер, което го прави мигрант, а не бежанец, съгласно глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации.

Съдът е длъжен да отбележи, съобразявайки промяната в политическата и икономическата обстановка в С. от началото на месец декември 2024 г., че Агенцията за бежанците на ООН очаква завръщането на един милион сирийски бежанци в страната през първите шест месеца на 2025 г., като в действителност обаче призовава държавите да се въздържат от принуждаване на тези сирийски бежанци да го направят. В този смисъл, дори и съдът да възприеме позицията на ВКБООН, касаеща действията на държавите спрямо сирийските бежанци, игнорирайки събитията от началото на месец декември 2024 г., с оглед бежанска история на жалбоподателя и липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, се формира извод, че с твърденията си в случая молителят цели получаването на международна закрила единствено по лични причини.

Този извод се обуславя и от следните обстоятелства – семейството на молителя все още е в С., същият не се яви в проведеното открито съдебно заседание, в което да изложи личната си бежанска история, да заяви и да представи доказателства, да формира доказателствени искания, включително и, че е напуснал адреса на настаняване, което показва, че в действителност не желае да му бъде предоставена в Република Б. поисканата международна закрила.

В този смисъл оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Х. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., против Решение № 5545/02.12.25г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.